

Sygn. akt II KK 261/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Sobczak

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Ewa Oziębła

w sprawie **T. G.**

skazanego z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 października 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 5 marca 2014 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 5 września 2013 r.,

**I. uchyla pkt 2 zaskarżonego wyroku w części utrzymującej
w mocy rozstrzygnięcie w zakresie kary grzywny, a nadto
uchyla ust. 4 wyroku Sądu Rejonowego**

w Ł.;

**II. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża
Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ł. oskarżył T. G. o to, że w dniu 11 maja 2013 roku w Ł., prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki Nissan Primera, będąc w stanie nietrzeźwości, mając w wydychanym powietrzu o godzinie 17.40 -1,10 mg/l, II- o godzinie 17.46 - 1,26 mg/l alkoholu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego, w sprawie o sygn. akt XVIII K .../09 – a więc oskarżył go o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 5 września 2013 roku, w sprawie VI K .../13, uznał oskarżonego T. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, iż przyjął, że czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 11 lutego 2009 roku, w sprawie o sygn. akt XVIII K .../08 i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego tym wyrokiem, a więc uznał go winnym przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto rozstrzygnął Sąd, co następuje:

- na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby;
- na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat;
- na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 20 złotych;
- na podstawie art. 49 § 2 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. zasądził od oskarżonego kwotę 200 złotych tytułem świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 490 złotych tytułem kosztów postępowania w sprawie.

Apelację od tego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego wywiódł prokurator. Po jej rozpoznaniu Sąd Okręgowy w Ł. wyrokiem z dnia 5 marca 2014 roku, w sprawie V Ka .../14 zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchylił rozstrzygnięcie dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności;
- orzeczoną karę pozbawienia wolności złagodził do 8 miesięcy;
- środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów w ruchu lądowym podwyższył do lat 10;
- w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy i zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego na korzyść skazanego wniósł na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. Prokurator Generalny, zaskarżając ten wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia z pkt 2 o utrzymaniu w mocy kary grzywny orzeczonej przez Sąd I instancji. Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. Prokurator Generalny zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 71 § 1 k.k., polegające na utrzymaniu w mocy rozstrzygnięcia z pkt 4 wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 5 września 2013 roku, sygn. akt VI K .../13, o wymierzeniu oskarżonemu T. G. na podstawie w/w przepisu kary grzywny, pomimo uchylecia przez Sąd Okręgowy w Ł. zaskarżonym wyrokiem orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności.

W konkluzji autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Ł. w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu Rejonowego w zakresie orzeczenia kary grzywny oraz wyroku Sądu Rejonowego w tym samym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwoliło rozpoznać ją w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Trafnie podniósł Prokurator Generalny, iż zaskarżony wyrok wydano z rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego, a to art. 71 § 1 k.k. Rzeczywiście wyrok Sądu Okręgowego w Ł. w zakresie, w jakim w punkcie 2 utrzymano w mocy orzeczenie Sądu I instancji dotyczące kary grzywny, jest rażąco błędny i niezasadny.

Ma rację autor kasacji przypominając, że kara grzywny, przewidziana w art. 71 § 1 k.k., jest integralnie związana z orzeczeniem o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i nie może bez takiego orzeczenia samodzielnie egzystować. Grzywna na podstawie art. 71 § 1 k.k. może być

orzeczona tylko wtedy, gdy jej orzeczenie na innej podstawie nie jest możliwe, zarówno jako kary samoistnej (art. 33 § 1 k.k.), jak i kary kumulatywnej obok kary pozbawienia wolności (art. 33 § 2 k.k.). W przepisie tym wprowadzona została odrębna od art. 33 k.k. podstawa orzekania grzywny i jej orzeczenie na tej podstawie jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy następuje warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności lub kary ograniczenia wolności, z którymi jest ona integralnie związana. Przepis art. 71 § 2 k.k. normuje wykonanie kary grzywny, którą orzeczono na podstawie art. 71 § 1 k.k., w przypadku zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności lub kary ograniczenia wolności, obok której ją orzeczono. Zgodnie z treścią tej regulacji, w sytuacji zarządzenia wykonania takiej warunkowo zawieszony kary, grzywna orzeczona na podstawie art. 71 § 1 k.k. nie podlega już wykonaniu.

W przedmiotowej sprawie Sąd odwoławczy zmienił wyrok Sądu I instancji m.in. uchylając w pkt 1 a) rozstrzygnięcie dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, natomiast w pkt 2 swego orzeczenia w pozostałym zakresie – a więc również pkt 4 dotyczący orzeczonej kary grzywny – utrzymał tenże wyrok w mocy. Tymczasem, przy tego rodzaju zmianie zaskarżonego apelacją wyroku, miał również obowiązek uchylenia orzeczenia sądu I instancji w części dotyczącej kary grzywny wymierzonej na podstawie art. 71 § 1 k.k. (*por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 marca 2013 r., III KK 37/13, Lex Nr 1460936; z dnia 12 grudnia 2013 r., III KK 434/13, Lex Nr 1405162; z dnia 28 listopada 2012 r., III KK 328/12, LEX Nr 1228564; z dnia 21 lutego 2007 r., V KK 433/06, LEX Nr 446289; z dnia 3 czerwca 2004 r., IV KK 133/04, LEX Nr 147128*).

W zaistniałej sytuacji procesowej nie ulega wątpliwości, że takie postąpienie Sądu odwoławczego, które doprowadziło do utrzymania w mocy rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego o karze grzywny wymierzonej na podstawie art. 71 § 1 k.k., przy jednoczesnym uchyleniu rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i w konsekwencji orzeczenia wobec T. G. bezwzględnej kary pozbawienia wolności, miało rażący charakter i wywarło oczywisty wpływ na treść orzeczenia.

Mając na uwadze podniesione powyżej okoliczności, należało uwzględnić kasację jako oczywiście zasadną i uchylić w zaskarżonym zakresie wyroki Sądów obydwu instancji. Charakter wadliwości tylko rozstrzygnięcia związanego z karą grzywny powoduje brak potrzeby wydania orzeczenia następczego.

Orzeczenie o wydatkach uzasadnia treść art. 638 k.p.k.